

[Arbejdsministeren]

og det er, at hr. Arnfast meddeler, at centrum-demokraterne vil medvirke til opfyldelsen af resten af augustforliget. Det takker vi for. Jeg skal lade det gå videre til finansministeren og skatteministeren. Det er set fra vores side en meget positiv nyhed. Såvel vedrørende kapitalgevinster, egentlige kapitalgevinster på jord og fast ejendom, som med hensyn til opfølgning af finansloven. Vi takker meget for det tilsagn, hr. Arnfast har givet her i dag.

Hr. Ole Henriksen spørger, om der i det kommissorium, der er blevet fastlagt for det udvalg vedrørende lønmodtagernes medejendomsret, som netop er blevet oprettet, er indeholdt noget om de indefrosne dyrtidsportioners skæbne. Jeg kan sige til hr. Ole Henriksen, at der er ingen omtale af dette problem i kommissoriet. Det er vores opfattelse, at det må være et forhandlingsspørgsmål, mellem arbejdsmarkedets parter, både hvad skæbne disse indefrosne dyrtidsportioner skal have i den kommende overenskomstperiode – som alle andre spørgsmål vedrørende indholdet af de kommende overenskomster – og også hvad angår den fremtidige udbetaling fra ATP-fonden til de enkelte lønmodtagere. Jeg skal her henvise til § 6 i ATP-loven, som klart foreskriver den tidsfrist, inden for hvilken arbejdsmarkedets parter skal fremkomme med et forslag om anvendelsen af disse midler. Om det skal ske i sammenhæng med en ordning, der tager sigte på gennemførelse af principperne om lønmodtagernes medejendomsret, altså økonomisk demokrati, er det alt for tidligt at udtale sig om på nuværende tidspunkt.

Hr. Jørgen Jensen holdt en lang og interessant tale om mange forskellige ting. Jeg vil kun sige til hr. Jørgen Jensen, at jeg tror, det bliver vanskeligt at vise, at hver lønmodtager har overført 6.000 kr. til kapitalejerne efter vedtagelsen af ATP-loven i foråret, men det er måske heller ikke særlig interessant at få det oplyst på nuværende tidspunkt.

Det, der derimod kunne være grund til at sige noget om, er de lavtlønnedes stilling. Ved den overenskomst, der blev ophøjet til lov, blev der givet en klækkelig forbedring til de lavest lønnede, formentlig den største forbedring af de lavtlønnedes forhold, og det var da også helt klart forudset i augustbeslutningen fra 1976, at de lavtlønnede skulle have denne forbedring.

Når hr. Jørgen Jensen ved denne lejlighed som ved andre lejligheder bringer spørgsmålet om devaluering ind i billedet, så glemmer hr. Jørgen Jensen at omtale, at der i de seneste år er sket en rent faktisk opskrivning af den danske krone. I virkeligheden er der tale om en opskrivning siden 1971 i forhold til et vejet gennemsnit af de valutaer, der findes i lande, som har særlig økonomisk interesse for os, som ligger i størrelsesorden 13–14 pct. Hvis man skulle bruge hr. Jørgen Jensens argumentation, så var der altså tale om, at der var sket en tilsvarende reallønsforbedring for lønmodtagerne. De meget beskedne kronjusteringer i forhold til først og fremmest D-marken skal vurderes i forhold hertil. Jeg kan altså ikke se, at der med hensyn til valutaudviklingen er tale om nogen forringelse af lønmodtagernes realløn, hvis man blot ser det over en lidt længere periode.

Det er lykkedes hr. Mølgaard og retsforbundet i denne sag at overhale selv venstresocialisterne venstre om, idet man ligefrem vil have ophævet de gældende overenskomster på arbejdsmarkedet, simpelt hen vil have omstødt overenskomstloven fra i foråret. Der ville jo blive tale om et totalt anarki på arbejdsmarkedet, hvis dette blev gennemført, hvad – hvis hr. Mølgaard ikke kan forstå det – enhver anden med kendskab til arbejdsmarkedet vil give mig ret i. Det tror jeg også var baggrunden for, at selv hr. Kurt Hansen synes, at det var et lovlig uansvarligt forslag, hvorfor man har begrænset sig til ATP-tankegangen.

Jeg glæder mig i modsætning til hr. Kurt Hansen over, at et meget stort flertal i folketinget har afvist det foreliggende forslag.

Arnfast (CD):

Jeg vil gerne takke den højtærede arbejdsminister, fordi han nu som brevdue vender tilbage til de økonomiske ministre og meddeler, at vi fra centrum-demokraterne er parat til at opfylde de aftaler, vi har indgået. Det har vi været hele tiden. Der er vist intet parti, der har brugt »stemmer, som arbejder« herinde. Vi har været slidt op til knæene for at kunne følge regeringen, ikke mindst dengang vi kun var 4. Vi har måttet anmode regeringen om at måtte bruge stedfortræder i disse forhandlinger. Og så kommer den højtærede arbejdsminister sandelig og siger,